

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی مکان و احیای مکان فردا

محل انتشار:

اولین همایش ملی ساختمان آینده (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیما مومنی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم و تحقیقات واحد کرمانشاه

مونا میرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم و تحقیقات واحد کرمانشاه

عقیل امامقلی - دکتری معماری، عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

خلاصه مقاله:

هر بنا و اثر معماری اصیل بر ارزشهایی استوار است که تاثیر گذر زمان بر آن کمرنگ است و همچنان با حفظ ارزشهای خود می تواند به حیات خود ادامه دهد، هنگامی که صحبت از معماری فردا می شود این پرسش مطرح می شود که چگونه می توان ارزشهای اصیل آثار گذشته را شناسایی و با مصالح و تکنیک های جدید در هم آمیخت و سیر نزولی و معماری بی هویت امروز را تغییر جهت داده و در مسیر تازه ای قرار داد که آنچه که تشکیل دهنده فضاهای معماری و شهرسازی فردا است هویت و معنای اصیل خود را بازپابد. از آنجا که اصطلاح معنا، آشکارا بر چیزی دلالت دارد که نمی تواند کمی باشد و از سویی دیگر، توانایی رویکرد پدیدارشناسی، در ایجاد محیط واجدمعنا و هویت از طریق خلق مکان های سرشار از حس و روح مکان می باشد، چنین به نظر می رسد که می بایستی در رویکرد پدیدارشناسانه، مکانها را مورد ارزیابی قرار داد تا بتوان به ادراک و تعیین معنا در معماری و شهرسازی دست یافت. در این مقاله سعی شده است با بررسی هویت مکان با رویکرد پدیدارشناسانه به تبیین پدیده مکان پرداخته و پس از بررسی عناصر مکان و تجزیه و تحلیل مکان امروز راه حلی اساسی در جهت هویت بخشیدن به طرح های آینده یافته که منجر به احیای مکان فردا شود.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی، معنا، مکان، فردا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/210831>

